

NIESZCZĘŚNIK (1) *sb m*

N sg nieszczęśnik.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Człowiek zły, nie cieszący się sympatią mówiącego: Doświadczy ten nieszczęśnik [Józef] gniewu iądu mego. GosłCast 62.

JB